

Priekaištai CIA iš kitos pusės. Ramparts ryšiai su užsienio komunistais

Amerika nori matyti grėsmę ne iš Maskvos, o iš Kinijos

ir girdi paraginimus daryti viską, kad nesublokštų vėl Sovietų Sąjungos su komunistine Kinija

Amerikoje populiarinama mintis, kad Sovietų užsieniui siekiami pasikeitė. Turį dėl to keistis ir Amerikos santykiai su Sovietais. Šaltasis karas turį užleisti vietą ne tik koegzistencijai, bet ir bendradarbiavimui. Tuo atžvilgiu būdingi yra Edward Crankshaw (WJT vasario 27) samprotavimai.

SOVIETŲ POLITIKA: artėti į Ameriką?

Pagal Crankshaw beveik nėra dienos, kad Sovietai nerodytų kokių ženklo, kad jų energija nukreipta į artėjimą su Jungtinėm Valstybėm, į pastangas suorganizuoti Europoje saugumo sistemą, kuri užtikrintų, kad konflikte su Kinija Sovietai nesusilauks antro fronto.

Jei konfliktas eina dėl Vietnamo, tai pagal Crankshaw Sovietai tebekartoją šūkius prieš J. Valstybių "agresiją" tik dėl akių, tai esanti kaukė, kuri pridengia kitokią politiką.

Saugumo reikalui Europoje esančios dvi pagrindinės problemos — Vokietijos ir priešraketinės apsaugos. Norint tarp Vakarų ir Sovietų susiprasti dėl Vokietijos Sovietam teksią paaukoti rytų Vokietijos bosą Walter Ulbrichtą. Amerikai labiausiai rūpimą klausimą — moratoriumą dėl priešraketinės raketos gamybos — Sovietai neatsisako svarstyti. Tai pasakęs Kosyginas Londone. Susipratus su Vakarais, konkrečiai su Amerika, Sovietam liktų laisvos rankos nusikreipti prieš Kiniją, gal būt, padedant kinam "išsivaduoti iš Mao antikomunistinės diktatūros".

AMERIKOS POLITIKA: "tiltų" tikroji prasmė?

To pat laikraščio kolumnistas W. S. White tą pat dieną mėgina populiarinti Amerikos nusistatymą. Esą tikrasis pavojus kyla iš Kinijos komunistų. Jų agresijos baiminasi ir Sovietai ir Amerika. Baimindamiesi kinų, amerikiečiai turį daryti viską, kad nepastūmėtų Sovietų vėl į Kinus.

Jei tokiu samprotavimu grįšta ir vyriausybės politika, tai suprantama daros tikroji "tiltų" politikos prasmė ir jos konkretūs veiksmai. Pirmas veiksmai, kuris demonstruotų Sovietam Amerikos artėjimą į Sovietus, yra konsularinės sutarties tvirtinimas. Tolimesnis veiksmai — prekybos išplėtimas Sovietam palankiom sąlygom.

Vardan bendradarbiavimo su Sovietais Amerika raginama paaukoti ir vakarų Vokietijos interesus dėl atominės energijos.

Šios politikos pagrindais yra įtikinti tiek demokratai, tiek eilė įtakingų respublikonų. Įtikinėjimo reikalui buvo pakviesti senato užsienių komisijoje liudyti toki autoritetai kaip Kennanas ir kt.

Įtikinti, bet ne visi.

KRITIKOS BALSAI: nauja politika paremta nerealia padėtimi

Kritika sutinka, kad Sovietų politika yra pasikeitusi. Bet įspėja: tai nereiškia, kad yra pasikeitę Sovietų siekiami; tai gali reikšti tik pasikeitusią taktiką: kam grasinti karu, jei ga-

lima to paties pasiekti idėjine infiltracija ir pačius amerikiečius paveikti, kad jie dirbtų sovietų politikos naudai.

Antra, neteisingai vertinamas grėsmės šaltinis: Kinija dar nėra tokia jėga, kuri prilygsta Amerikai ir Sovietam. Kinijos įtaka ir galybė, priešingai, sumenkėjo — sumenkėjo jos įtaka Azijoje, Afrikoje, lotynų Amerikoje, o taip pat viduje, bet už tat padidėjo Sovietų įtaka. Taigi padidėjo ne Kinijos, bet iš esmės Sovietų grėsmė, nors ji yra slepiama.

Trečia, Sovietų Sąjunga Europoje ir Amerikoje siekia ne tik užsitikrinti saugumą savo užnugariumi ir nekludoma galėtų vykdyti savo ekspansiją prieš Kiniją. Ji siekia dar naujai laimėti tame Vakarų fronte — laimėti status quo pripažinimą ir suvesti viską tik į dalį politinių klausimų — į Vokietijos reikalą, į priešraketinę apsaugą, o visas kitas rytų Europos problemas laikyti baigtas.

Ketvirta, Amerikos klaida,

kad ji siekia ne išnaudoti padėtį, kada Sovietai yra suinteresuoti užnugario saugumu, ir išgauti tam tikras politines nuolaidas iš Sovietų, bet priešingai, skuba su nuolaidom Sovietam. Tai primena Roosevelto

laikų Ameriką, kuri skubėjo su parama Sovietam konflikte prieš Vokietiją.

Šie samprotavimai padeda suprasti kasdieninius veiksmus tarp Amerikos ir Sovietų. Padeda taip pat juos įvertinti.

VIETNAME sustiprino kovas, bet vengia judinti sovietus

Vasario 27 Amerika pranešė, kad ji šiaurės Vietnamo upe numesta minų norint sukliudyti pristatymą iš šiaurės į pietus. Tačiau Haiphongo uostas neužblokuotas — vengiama bet kokio konflikto su sovietiniais laivais, kurie pristatinėja š. Vietnamui karo medžiagą.

Dar prieš minas Amerikos patrankos ėmėsi apšaudyti priešlėktuvinius pabūklus š. Vietname kitą pusę neutraliosios zonos. Tai irgi nauja. Pačiame P. Vietname eina atšiauros kautynės. Komunistai vasario 27 Danang bazę apšaudė iš patrankų. Žuvo 47, sužeista 45, sudaužyti

— New Yorko valstijos 8 vyskupijos išsiuntinėjo tikintiesiems raginimą kovoti prieš suprojektuotą abortų įstatymą.

Konsulatų sutartis bus patvirtinta?

Konsulatų sutartis būsianti patvirtinta, rašo Times. Jau pasisakę už tvirtinimą 60 senatorių, esą palankūs ir eilė kitų. Tarp jų sen. Dirksenas, nuomone

ne keičias jau ir Mundtas. Reikia viso 67 balsų. Pagal N. Y. Times vertinimą sutartis reiškia Amerikos ir Sovietų sąartėjimą, kurį greitinanai Kinijos grėsmė.

TIKĖJIMO METAI

Papiežius Paulius vasario 22 paragino tikinčiuosius laikyti metus "tikėjimo metais" šv. Petro ir Povilo garbei. Jie buvo nukankinti prieš 19 šimtmečių.

— Saigone vasario 25 katalikų jaunimas demonstravo prieš P. Vietnamo pardavikus ir sudegino jų iškamšas — de Gaulle, Ho Chi Minh, U Thant, sen. Fulbright, "Išlaisvinimo fronto" vadą Nguyen Huu Tho.

Pas viceprezidentą H. H. Humphrey vasario 16 lankėsi Alto pirmininkas A. J. Rudis ir įteikė jam nuorašą savo pareiškimo, skirto senato komisijai dėl konsulatų sutarties. Su juo buvo prel. J. Kučingis iš Los Angeles, kalbėjęs maldą Atstovų Rūmuose, dr. E. Kriaučiūnas, dr. K. Bobelis ir Edw. Mc Elroy, radijo stoties WJJD direktorius — visi atvykę iš Chicago.

Žodžiai priešam ir sąjungininkam

— Sovietų gen. P. A. Kuročkinas, karo akademijos viršininkas, vasario 20 korespondentam aiškino, kad Amerikos karas Vietname esąs "kriminalinis ir barbariškas" karas. Amerikos karo atache dėl to pareiškimo išėjo.

— Kinijos užsienių reikalų ministeris vasario 15 skelbė, kad santykiai su Sovietais esą "nutūkimo riboje" dėl Kosyginos šmeižtų Londone prieš Mao Tsetungą.

— Gen. Taylor, prezidento patarėjas, pasisakė už Haiphongo uosto blokavimą, nes per jį ateina 85 proc. importo į š. Vietnamą, kasdien esą iškraujami 10 sovietinių laivų su karo medžiaga.

Sąjungininkai šiauriaus

— Amerikos prezidentų konferencija numatoma balandžio 12-14 Urugvajuje Punta del Estė. Bolivijos ir Peru prezidentai nedalyvausią.

— Jungtinis štabas ir apsaugos departamentas nesutaria dėl priešraketinės raketos gamybos. Štabo viršininkas gen. Wheeler vasario 21 pasisakė už. Apsaugos sekr. McNamara tebėra prieš.

— Vokietijos kancleris Kiesingeris vasario 27 pareiškė nepasitenkinimą Amerikos politika, kad ji dėl sutarties atominų ginklų kitiem davimo reikalu neatsiklausė Vokietijos nuomonės.

Mirė Frikas Meieris. Mirė Otto Tolischus

12 kovos lėktuvai. Amerika stiprina karinį spaudimą. KIEK PRIEŠ, KIEK UŽ

Gallupas vasario 26 paskelbė, kad daugiau kaip du trečdaliai apklaustųjų remia š. Vietnamo bombardavimą: 67 proc. už, 24 prieš.

Lietuvai pasitaravusių asmenų eiles ir šie metai mažina. Vasario 6 Buenos Aires mirė Frikas Meieris, Lietuvos atstovas Brazilijoje, sulaukęs 73m. Tas žmogus įdomus tuo, kad tai nelietuvis, bet išjungęs Lietuvai dirbti ir net jai atstovauti. Jis buvo kilęs iš Elzaso, mokėsis Vokietijoje, nuo 1920 apsigyvenęs Klaipėdoje kaip ekonomistas. Klaipėdai išjungus į Lietuvą, Meieris dirbo kaip įvairių ūkinį įstaigų patarėjas, ekspertas, gynė Lietuvos valstybės interesus nuo autonomijos šalininkų, gynė Lietuvos interesus ir tarptautiniuose teismuose. Klaipėdą 1939 užėmus vokiečiams, Meieris išvyko į P. Ameriką. Ten besilankančs prezidentas A. Smetona 1941 paskyrė jį Lietuvos chargé.

Vasario 26 New Yorke mirė 76 metus sulaukęs Otto D. Tolischus. Nors jis nebuvo jokioje oficialioje Lietuvos tarnyboje, jis buvo Lietuvos interesams palankus ir paslaugus, dirbdamas N.Y. Times kaip redakcijos štabo narys. Ligi 1964, ligi iis pasitraukė iš Times redakcijos, Lietuvos nepriklausomybės sukaštis visada susilaukdavo tame dienraštyje vedamojo. Kai Tolischus pasitraukė iš dien-

rašio, dingo ten ir Lietuvos nepriklausomybės priminimo balsas.

N. Y. Times, rašydamas apie savo redakcijos narį, pažymėjo, kad jis gimė 1890 lapkričio 20 Rusnėje, Klaipėdos srity, "Vokiečių kontroliuojamoje Lietuvoje". Amerikon atvyko 1907. Columbijos universitete baigė žurnalistiką ir nuo 1912 pradėjo reporterio karjerą Clevelande su 15 dol. savaitėi. Pasukė dirbo Hearstui, o nuo 1933 susirišo su N. Y. Times.

Kaip korespondentas jis buvo Berlyne ir sistemingai informavo apie augantį nacizmą. Už tos rūšies informaciją 1940 jis gavo Pulitzerio premiją. 1941 jis buvo pasiustas į Japoniją. Pranešimai iš ten baigėsi kalėjimu po Pearl Harbor katastrofos. Tik po 5 mėnesiu kalėjimo su tardymais, kankinimais jis buvo iškeistas į japonus.

Otto Tolischus paliko žmoną, du brolius — George Flemingtone, N.J., Michelį Frankfurte, o taip pat seserį Marthą Mantwill Vokietijoje.

Ivertindami to tauraus M. Lietuvos spaudos žmogaus paslaugas Lietuvai, aplankė jį karskte Lietuvos atstovas iš Washingtono. Lietuvos konsulai, laisvinimo institucijų atstovai.

Otto D. Tolischus viename iš savo atsilankymų Vasario 16 iškilmėse, surengtose Lietuvos generalinio konsulo ir L. Laisvės Komiteto. Nuotr. R. Kisieliūsis

— rašo Rowan — pas skambinau Robert Scheer ir jis priekaištus CIA pasu-

— rašo Rowan — į tai neatsakiau, o jis ėmė pats aiškinti, kad jis turėjęs dvejų dienų pasitarimą su Pietų Vietnamo "Išlaisvinimo fronto" atstovais ir su IUS vadais.

Scheer patylėjo kurį laiką, paklaustas, kas kontroliuoja IUS bet pagaliau pasakė: "Iš esmės tai Sovietų Sąjungos užsienių politikos organas".

"Matot — tęsė Scheer — aš nuvykau į IUS būstinę grynai žurnalistiniais sumetimais. Aš buvau Europoje, rengdamas straipsnį "Ramparts" apie Bertrand Russell (94 metų angļu filosofą, kuris rengia teismą prezidentui Johnsonui kaip "karo nusikaltėliui" Vietname!), tai ta proga nuvykau į Prahą pasitikrinti, kokių tarptautinių atgarsių turi mūsų straipsnis dėl NSA (Amerikos studentų sąjungos)".

"Mes per Ramparts neperšame komunizmo", — aiškino Scheer. — Mes prilyginame J. V. poziciją Vietname prie Sov. Sąjungos veiksmų Vengrijoje. Abeji yra netoleruoti, ir mes to neslepame".

"Dėl bet kurių pastangų šmeižti mus ir "Ramparts" mes kelsime bylą..."

Taip aiškinosi ir grasino "Ramparts" redaktorius. Dėl viso to Rowan straipsny pareiškia savo nuomonę: "Kol nėra pateikti įrodymai kitam kam, aš priimu prielaidą, kad Scheer vyko į Prahą žurnalistiniais sumetimais. Bet Scheer ir "Ramparts" sustiprino Amerikoje įtarimo nuotaikas. Įtarimam išsklaidyti gal Ramparts rastų tikslinga paskelbti, kas parūpino pusantro milijono dolerių, kuriuos magazinas numatė iki metų galui kaip nuostolį. Ir tegul Scheer daugiau painformuotų apie savo misiją Prahoje.

Tai galėtų apraminti gaudus, kad Ramparts yra ne tik korupcijos medžiotojas, bet ir medžiotojas su piktais kėslais".

Rowan informacija apie Scheer kelionę ir jo aiškinamąsi palieka tokius išpūdžius: 1. Scheer vyko į Prahą kaip "žurnalistas" — bet toki žurnalistai naujiena; prieš jį jau išgarsėjo N.Y. Times — Matthews, kuris vyko į Kubą ir parūpino Castrui "džabą"; Salisbury, kuris vyko į šiaurės Vietnamą ir parūpino Ho-Chi-Minh propagandą prieš Ameriką.

2. Kai Amerikos politika tiesia tiltus, per kuriuos turi plaukti Vakarų gėrybės ir anapus komunistiniam režimui stiprinti, Ramparts gabena iš anapus Kremliaus subversijos turtais.

3. Įdomus skirtumas tarp Izraelio ir Amerikos: Izraelis nu-teisė du redaktorius už vyriausybės paslapčių išdavimą, Amerikoje redaktorius apkaltino vyriausybę už paslapčių turėjimą.

Vasario 16 gimnazijoje, minint Lietuvos nepriklausomybės šventę, dainuoja solistė Laimutė Stepaitytė.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĖ besikeičiančiam Vakarų Vokietijos veide

Vykimas nesiliauja. Didieji tariasi per mažųjų galvas ir mėgina šiem diktuoti savo sprendimus, gyvybiniai liečiančius visus, kaip būtinausia pareiga. JAV su Sovietų Sąjunga sveikinasi per Atlantą, o europiečiai žiūri, kas bus toliau. Tokioje atmosferoje tenka šiemet švęsti Vasario 16 Vokietijoje, kuri, pati pakliuvusi į mažųjų tarpą, baimingai svarsto kaip pasiegti su už save mažesniais ir vargingesniais. Kelerių pastarųjų metų bėgyje buvo kaip ir savaime suprantama, kad PLB Vokietijos Krašto valdybos rengiamame centriname Lietuvos nepriklausomybės atstatymo minėjime kalba koks nors žinomas Vokietijos politikas. Kalbėjo visa eilė parlamento narių, o užpurnai Heidelbergo buvo laimėtas net tuometinis parlamento vicepirmininkas, vėliau teisingumo ministras Jaeger.

Šiemet tokio pat masto parengime Weinheime, vasario 18, į sceną išėjo saviškis, mielas veteranas — prof. dr. Juozas Eretas. Ne dėl to, kad šiuolaikinė Kr. valdyba būtų pakeitusi savo nusistatymą, bet todėl, kad kviestasis pabėgėlių reikalų viceministras atsisakė, o Kr. Valdyba jau nesuspėjo paieškoti kito, geriausia valdišką tarnybą nesurišo parlamentaro. O tokių yra ir toks gal nebūtų pabūgęs nukrypti nuo naujosios vyriausybės politinės linijos, kuri dar nėra galutinai išryškėjusi, tačiau matomai skiriančią daug dėmesio taikiam su gyvenimui su komunistais, tad ir su Sovietų Sąjunga.

PASKAITA

Žinoma, tokie skrupulai sveitimai šveicarui-lietuviui Eretui. Jis tad režė tiesiai, drąsiai. Pranašavo, kad laisvė, apėjusi apie visą žemės skritulį, vėl sugrįš ir į Lietuvą. Jis kaltino dabar taip garbingais laikomusius sovietus negarbingu žodžio sulaužymu. Dar daugiau, jis nė kiek nedailindamas iškėlė jų žiaurumus, jų nuvertinimą žmogaus į prekės lygį, sukraunant į prekinis vagonus, kai masės vežamos į nežinią ir net mirtį. Iš kitos pusės, profesorius iškėlė emigracijos pašaukimą, jos įpareigojimą Tautai ir žemei, nurodė pragiedrilius lietuvių eilėse laisvajam pasaulij, ypač pabrėždamas progos vardavininkę — Vasario 16 gimnaziją. Skatino tikėti savo kūrybine galia. Siurpas ėjo per klausytojų nugaras, kai profesorius piešė iš Kinijos atplaukiantį pavojų, kuris jungia į draugystę mirtinguosius priešus — Sovietų Sąjungą su JAV. Ne iš kitų motyvų, o tos baimės vejamam Podgorny bus pasiprašęs net audiencijos pas

Sv. Tėvą. Toje konsteliacijoje gal prašysis pagalbos ir kitų, net paniekintų mažųjų. Ir lietuvių tauta galinti duoti savo įnašą šiame didžiajame susirinkime, tačiau tik laisvės ir nepriklausomybės kaina.

Visa kalba buvo išpinta giliai išgyvenama meile Lietuvos žemei, kur palaidoti du Eretų vaikai ir jos žmonėms, persunkta nepajudinamu tikėjimu lietuvių vertingumu. Už tai iš klausytojų nepagalvota pritariančio plojimo. Pertraukos metu vienas lietuviams draugiškai nusiteikęs valdininkas reišė profesoriumi komplimentus, kartu pabrėždamas, kad jie t.y. vokiečiai šiuo metu taip kalbėti negali. O Eretas čia pat atsšovė: "Mes šveicarai esame prieš laisvės pripratę ir nebijome pasakyti savo nuomonę". Pacioje salėje vokiečių nebuvo daug. Apie 500 dalyvių tarpe iš lietuviškai nesuprantančių (Eretas kalbėjo daugiausia vokiškai) matėsi keletas svečių, kaip tai antrasis Weinheimo burmistras, vienas Baden Wuertembergo seimelio narys weinheimiškis, vienas valdininkas iš Karlsruhės, apylinkės laikraščiu atstovai, na ir, žinoma, daug lietuviškas pavardes nešiojančių vokiečių tautos narių, kurie savo vaikus pavedę atletuoti Vasario 16 gimnazijai.

JAUNIMO DAINOS IR ŠOKIAI

O vaikučiai tą vakarą rodė, ką jie išmoko. Mok. Kaziu Motgabiui diriguojant, jie traukė naują giesmę, dainavo apie namus ten, kur girios žaliuoja, ryžosi eiti pirmyn į kovą už tėvynę ir galiausiai, maldavo Aukščiausiojo, kad jis apsaugo-

Vasario 16 gimnazijos mergaitės šoka Sadutė Lietuvos nepriklausomybės šventę minint.

tu tą šalį, kur jų namai. Namai, tiesa, nematyti, bet Viešpaties malonė daug galinti. Tad galinti taip pat padaryti net didįjį stebuklą, stebuklą grįžimo į nematytuosius namus. Klausytojams buvo taip mieli tie vaikučių giedamieji žodžiai, kad jie atleidžia priėmė detonavimą, ne visada vykusius į stojimus ir netaisyklingą tarseną.

Padainavę, išsismagino šokti. Nepailstančioji, scenoje, tiesa, nematoma ir nei plakatuose, nei kvietimuose nesuminėta (kaip ir dirigentas K. Motgabis) mokytoja Eliza Tamošaitienė galėjo vėl džiaugtis, kad jos darbo vaisiai susilaukė paties didžiausio žiūrovų įvertinimo. Ne vienas ieškojo vietos balkone, kadangi iš viršaus geriau matyti grakštus šokančiųjų spyruokliavimas ir tikriausiai galima išgyventi šokio visumą.

Jau pirmasis "Jonkelis" iššaukė publikos entuziasmą, kuris dar pakilo, kai "Kalveliui" išbėgo į sceną ne tik įprastos mergaitės, bet ir debutantai berniukai. Tie patys berniukai, kurie neklausė savo auklėtojų, kurie kai kada pamokas ruošia didžiosios eglės viršūnėje ir koridoriuose kaišioja kojas mergaitėms. Čia scenoje jie reišėsi švariai, grakščiai ir kavalieriškai, nors kai kuriose porose šokyje matomai vadovavo mergaitės. Simpatiška veikė pagarbtes iš scenos.

"Džigūnas", didžiųjų vyrų šokis, jų apsišaukimui vieta. Iš 6 šokančiųjų, 3 abiturientai, o kiti tuoj jais bus. Visi vikrūs ir berniokiški, trenksmingi ir guvūs. Tik tie plaukai, plaukeliai. Į juos žiūrint aišku, kad

džigūnas ir arklys yra tas pats... "Sadutė" Susikaupimas judesyje. Mergaitiškas lankstumas ir grakštumas. Jos ir gėlės. Tai neatskiriamas vientisumas. O gražios tos lietuviškos gimnazistės, tvarkingos ir mielos savo spalvinguose rūbeliuose.

Užbaigai "Malūnas". Jis visada susilaukia daugiausia dėmesio, nes jis tikslus, greitas ir sudėtingas. Abiturientui Alfredui Starukui sunku jį griežti, nes publika kone be perstojo mo ploja į muzikos taktą. Jaunesnės šokėjos net pavargsta, o salėje esą buvusieji ilgamečiai Tamošaitienės šokėjai, dabar jau studentai ar tarnautojai, didžiuojasi, kad jie buvę ištvermingesni, kad ir malūną šokant dar žaviai šypsodavosi.

Minėjimo programoje pagarbią vietą užėmė kilnioji muzika. Pianistas Antanas Smetona J. Tallat Kelpšos, M. K. Čiurlionio ir J. Gruodžio kūriniais minėjimą atidarė, Frederic Chopin, Sonata, b-moll, opus 35-uzbaigė. Kiekvienam suprantančiam klausytojui tai buvo dvasinis pasismaguriavimas.

Svelniai lyriškai nuskambėjo simpatingosios Laimutės Stepaitytės dainos, kuri iš Weinheimo išskubėjo į Šveicarijos lietuvių ruošiamąjį minėjimą.

Minėjimas baigėsi. PLB Vokietijos Krašto valdybos pirm. inž. Jonas K. Valiūnas dar turėjo vieną staigmeną. Į sceną jis iškviė poną Winter. Tai buvęs karo belaisvis Lietuvoje, kentėjo kalėjimuose kartu su lietuvišiais, jis matė lietuvių kaimus, kuriuose tebuvo likusios moterys, vaikai ir seneliai. Tačiau tie iškankintieji suprato kitų kančią ir nuosirdžiai jiems pagelbėjo. Ponas Winter tada padarė įžadą, kad jis lietuviams padėkos. Tai ir atliko Weinheime 1967 vasario 18, baigiant minėti 49-tąją Lietuvos atstatymo sukaktį, pasakydamas lietuviškai "ačiū". Po Vokietijos

Gavėnia — Lietuvių K. Religinei šalpai

Jau 7-tinti metai, kai Lietuvių Katalikų Religinei Šalpai Gavėnias metu krepiaisi į lietuvių parapijas ir visus lietuvius, kviesdama suprasti, kad mūsų lietuvių pirmoji pareiga gelbėti lietuvių religinį gyvenimą komunizmo persekiojamoje tėvynėje. Gavėnia yra ypačiam tam tinkamas metas.

Ką mes galime daryti?

1. Melstis už persekiojamus lietuvius. Melstis asmeniškai, bet raginama, kad parapijos organizuotu bendras maldas, maldos diena ar maldos valandėlė už persekiojamą Bažnyčią. Visos katalikų organizacijos prašomos organizuoti tokias maldas valandėles: dalyvauti šv. mišių aukoje, bendroje komunijoje, adoracijos valandoje, rožančiaus kalbėjime bažnyčioje ir namuose.

Dalis svečių stebi studijų savaitės užbaigimo programą Argentinoje. I eilėje iš d. į k. Tėv. J. Bružikas, Venecuelos LB pirm. V. Venckus, PLB valdybos vicepirm. St. Barzdukas, vysk. V. Brizgys, Balfo pirm. kun. V. Martinkus, prel. P. Ragaižinskas iš Brazilijos, marijonų provincijolas Tėv. V. Rimšelis, M.C.

Nuotr. Darbininko

Kongreso atidarymas Aušros Vartų parapijos salėje.

Nuotr. P. Rutkaus

ir Lietuvos himnų dalyviai stebėjosi, kad buvo suskubę praskristi pusketvirtos valandos. Tik lėtai, pasišnekučiuodami ir pasivaikindami skirstėsi lietuvių į savo gyvenvietes, kurios ne vienam buvo už keletos šimtų kilometrų.

Spectator Spirensis

KAIP JUM PATINKA ARGENTINA?

(atkelta iš 3 psl.)

Labai gražiai deklamavo Liucyė Balinskaitė, jau trečios kartos lietuvių. Ji klausytojus žavėjo ir studijų savaitėje, kai buvo atvykusi su kaitais lituanistinės mokyklos vaikais pasirodyti užbaigimo programoje. Pasirodė dar trejetas mergaičių bendroj sutartinėje, o "Rambyno" tautinių šokių grupė pašoko porą šokių.

Prie vaišių stalo pagaliau prasidėjo pokalbiai. Vakaras buvo gana šiltas, bet salėje geras vėdinimas ir jaunimas netrūkus pasinėrė šokių sukūry. Svečiai vaišiniai, iš kitų kraštų atvykę atgaivina pažintis, dalinasi išpučiais...

Šį vakarą daug kartų teko išgirsti klausimą, kurio nebuvau girdėjęs nuo to laiko kai atvykau į JAV. Pasirodo, žmonių laikysena ir būdas daug kur panašūs, iššaukia panašius klausimus: tai kaip jums patinka Argentina? Iš tikro, kaip čia jaučiatės?

Juk dar tik kelios dienos šiam krašte ir teko matyti tik Buenos Aires miestą ir apylinkes. Ką gali žinoti apie visą Argentiną. Bent Buenos Aires lietuviai galėjo išsukti tik tigramą atsakymą. Sutiktieji tikrai pasirodė nuosirdūs ir malonūs, o čia dar vasarvidžio šiluma tokia maloni, kai paliktame New Yorke siaučia šurprios pūgos...

(Bus daugiau)

SUSIPAŽINIMO VAKARIENĖ

Po oficialios programos prasidėjo vaišės. Ant stalų išdėstytos lėkštės su įvairiaisiais sumuštiniais, nepagalvota alaus ir vyno.

Šio vakaro meninę programą turėjo atlikti iš kitų kraštų atvykę jaunuoliai. Kadangi dalis tos programos artistų galėjo atvykti tik kitą dieną, scenoje pasirodė vietinės pajėgos.

DARBININKO SKAITYTOJAM

SKAITYTOJAMS palengvinti išsiųsti prenumeratą, dedamas šis lapelis. Prašome jį iškirpti, užpildyti ir pasiųsti adresu:

Darbininkas, 910 Willoughby Ave., Brooklyn, N. Y. 11221

Prašau pratešti prenumeratą 1967 metams.

Vardas ir pavardė .....

Adresas .....

DARBININKAS naujiem skaitytojam pirmuosius metus tik \$5.00. Visi kiti skaitytojai, kur begyventų, moka \$7.00.

Siunčiu už prenumeratą \$....., aukų \$..... Viso \$.....

(Data)

(Parašas)

3. Piniginė parama yra reikalinga, kad būtų galima išlaikyti religinę programą iš Vatikano radijo.

Metinės parapijos rinkliavos. Ką tik buvo išsiuntinėti LKRS informaciniai lapeliai ir aukų vokeliai. Sv. Kryžiaus lietuvių parapija, kur klebonauja T. Narbutas, Dayton, Ohio, jau padarė rinkliavą ir atsiuntė metinę auką 166 dol. Prel. J. Balkūnas, Maspeth, N. Y. dabar ruošiasi organizuoti pastovių rėmėjų ratelį. Prel. J. Kučingis, Los Angeles, Calif. organizuoja plačią rinkliavą. Kunigas W. Karaveckas, Pittsburgh, Pa. pažadėjo padaryti rinkliavą ir prašys vyskupo laiško apie Bažnyčios persekiojimą Lietuvoje.

—K.R.

